

Hyvä Sarjainfo,

Numeron 4/2001 Disney-teemaosuus oli ansiokas. Se onnistui tuomaan uutta aiheeseen, jota oli juhlavuosien (Aku Ankka -lehti ja Walt Disney) vuoksi käsitelty paljon muutenkin. Kun ottaa huomioon käsittelyn laajuuden muualla, se ei ole turha saavutus.

Markku Koski oli kiintoisasti samalla aaltopituudella, jolle itsekkin pyrin kirjoitelmassani. Kosken kirjoituksen yleisestä sisällöstä minulla ei ole sellaista huomauttamista, joka ei molemmat tekstit lukemalla ilmenisi. Nehän keskustelevat paikoin ylen kiintoisesti keskenään.

Yksi ilmeinen asiavirhe tekstiin oli jäänyt. Titanic on upotettu elokuvissa monta kertaa, mutta (muun muassa Halloweenin ohjaaja) John Carpenter ei ole tehnyt sitä. Koski kai viittaa sivulla 10 James Cameronin ohjaamaan Titaniciin.

Vesa Kataiston Alfred Hitchcockin ja Walt Disneyn suhteita selvittävään artikkeliin olisi voinut tehdä toisinkin. Kahden samalla alalla toimineen suuren vaikuttajan elämäkertojen ja työn polkujen risteämisen kronikointi ei ole kiinnostavin tapa lähestyä heidän suhdettaan.

Olenaisiin yhtäläisyyksiä Disneyn ja Hitchcockin välillä on, että he olivat poikkeuksia aikansa Hollywoodin elokuvateollisuudessa sikäli, että molemmat tekivät nimestään tavaramerkin, vaikkeivät olleet näyttelijöitä - siis perinteisessä mielessä elokuvatähtiä.

Kuva: Jan Konsin

Tähdet vaikuttavat suuren yleisön elokuvavalintoihin yhä - ja luultavasti enemmän kuin ohjaajat. Siksi tuottaja Disney ja ohjaaja Hitchcock ovat merkittäviä poikkeuksia. Heidän rinnalleen voisi yrittää nostaa Charles Chaplinin. Hän myös näytteli elokuvissaan, joten hänen (yleisön)suosionsa voi selittää näyttelijän statuksella.

Kataiston tekstissä on myös tulkinnallinen kömmähdyks. Voi olla, että Hitchcock oivalsi television merkityksen ennen Disneyä. Mutta elokuvatuottajien joukossa Disney ymmärsi uuden välineen merkityksen ensimmäisenä. Disney alkoi hyödyntää vanhaa tuotantoaan televisiossa ja tehdä sitä

varten uutta, kun muut elokuvamogulit vielä vain kiroilivat uutta kilpailijaa. Lisäksi Disney oivalsi televisio-ohjelmien merkityksen muiden tuotteidensa (elokuvat, huvipuistot, lelut ym.) markkinoinnissa.

Terveisin,
Harri Römpötti

Oikaisuja

Toisin kuin Sarjainfossa 4/01 väitettiin, Esa Holopaisen esikoisalbumin olevan nimeltään "Mc Pilot". Todellisuudessa se on nimeltään "Tymävän Verikoirat, vol. 1".

Kimmo Taskisen arvostelussa puolestaan tapahtui klassinen virhe. Tekstiä lyhennettäessä merkitykset muuttuivat liki päinvastaisiksi.

Kerratkaamme siis: Kimmo Taskisen omia sarjakuvia on ilmestynyt muun muassa albumeissa Tuuba tukossa (1996) ja Sellerikeitto (1998). Pystyyn marinoitu nainen (2000) puolestaan perustuu Veikko Huovisen novelleihin.

Vesa Kataisto

Vastaus Harri Römpötille

Jutun olisi voinut kirjoittaa toisinkin, toteaa Harri Römpötti. Kieltämättä, mutta Sarjainfo ei kuitenkaan ole Filmihullu, joten keskityin vain yleisimpiin yhtymäkohtiin Waltin ja Alfredin elokuvauralla.

Disney aloitti tv-kokeilut vuonna 1954, ja Alfred Hitchcock esittää alkoi marraskuussa 1955. Tämän jälkeen tuli Disneyn ensimmäinen tv-menestys, sarja Davy Crockettista. Disney oli kuitenkin, uscampien lähteiden mukaan, samoilla linjoilla muiden filmipomojen kanssa ja käytti televisiota omaan markkinointiinsa enemmän kuin uutena ilmaisukanavana. Hitch puolestaan sovitti televisiolle tarinoita, jotka olivat hyviä jännäreinä vaan eivät riittävän suurta kokoillaan filmiksi. Psykohan on tästä poikkeus - kun Hitchcock ei saanut studiorahotusta, elokuva tehtiin tv-ryhmän kalustolla ja henkilökunnalla.

Disneylle television "limited animation", eli Hanna-Barberisointi, oli kauhistus. Ainoa Waltin elinaikana televisiolle tehty animaatiohahmo on Taavi Ankka (Ludvig von Drake). Mainossopimuksilla Disney olisi tienannut enemmän kuin teatterilevityksellä, mutta Walt ei päästänyt pitkiä piirrettyjään pieneen tv-ruutuun. Lyhät esitettiin kyllä, Mickey Mouse Clubin täkyinä, tarkoituksena myydä disneylaisia arvoja.

Vieli vuonna 1980 Disney-yhtiö yritti haastaa kotivideonauhureita valmistaneen Sonyn oikeuteen "yllyttämisestä piratismiin". Vasta kun syyte kaatui, Disney starttasi oman videolinjansa vähäisemmällä elokuvillaan. Esimerkiksi Lamikkia ei koskaan ole esitetty laillisesti televisiokanavilla.

Sisällysluettelo

- 4 Sarjakuvaselvitys
- 8 Arktinen banaani
- 10 Tero Salomaa
- 12 Erkki Salonen
- 16 Terhi Ekebon
- 19 Top Shelf
- 22 Tom Hart
- 24 Dylan Horrocks
- 26 Mangamania
- 29 Kysy!
- 31 Sitä lehteä en unohda koskaan
- 32 Satelliitti
- 35 Arvostelut
- 40 Kotomaan katsaus
- 42 Uutisruutu
- 47 Sarjakuvantekijä seikkaillee

Ville Hänninen

Edellinen Sarjainfo paneutui nokkaeläinten ihmeelliseen maailmaan. Nyt on aika palata maan pinnalle. Heikki Jokisen Opetusministeriölle tekemä ansiokas selvitys sarjakuvantekijöiden apurahatilanteesta muistuttaa, että sarjakuvan asema itsenäisenä, omaa tukijärjestelmää vaativana ilmaisumuotona olisi syytä viimeinkin tunnustaa. Eikä se tulisi edes kalliiksi.

Turun Sanomissa Kirjailijaliiton puheenjohtaja Jarkko Laine oli toista mieltä. Hänestä sarjakuva (Laineen ymmärtämänä Kalle Kehveli ja muut TS:n sarjakuvat, mitä sitä muuta lukemaan) ei ole taidetta vaan parhaimmillaankin rahvaanomaista viihdykettä, joka ei apurahoja kaipaa. Näkemyksen voisi edes yrittää ottaa vakavasti, jos siitä ei paistaisi niin selvästi läpi pelko kirjailijoiden apurahapotin pienenemisestä. Jees tietämättömyyttä, sano sotaratsu Laine.

P.S. Mikäli syksyn sarjakuvafestarit kiinnostavat: www.kupla.net/fest

Mikäli puolestaan vaikuttaminen kiinnostaa, saavu Suomen sarjakuvaseuran kevätkokoukseen 16.4. klo 17.30, ravintola Bulevardiassa (Bulevardi 36, Helsinki).

Kansi ja takakannen kuva: Terhi Ekebon

Palstojen tunnukset: Hans Zenjuga (sivuilla: 3, 16, 29, 31, 32, 35, 40, 42)

SARJAINFO

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa
ISSN 0356-2967-7

Päätoimittaja: Ville Hänninen
puh. (050) 311 6775
ville.hanninen@helsinki.fi
taivalahdenkatu 22 C 46
00800 Helsinki

Ulkoasu: Sanni Kaurisvirta

Sivuntulostus: Tampereen Reppopiste

Paino: Cityoffset Oy, Tampere

Kaikki Sarjainfossa julkaistavaksi tarkoitettu materiaali on lähestyttävä päätöksiä tekijän osallisuuteen. Sarjainfon kirjoittajat vastaavat itse esittämistään mielipiteistä, jotka eivät välttämättä edusta Suomen sarjakuvaseuran tai toimituksen kantaa.

Ilmoitushinnat:
Kokosivu 250,- (euroa) fuoli sivua 140,-
Neljännes sivu 100,- Takakansi 350,- Har-
rastelijat eivät maksa mitään.

Julkaisija: Suomen sarjakuvaseura ry

Postiosoitte: PL 637, 00001 Helsinki

Sähköposti: sarjainfo@kupla.fi
Internet: www.kupla.net
Puhelin ja faksi: (09) 685 6100
Postiosoitte: Koski@03562967

Tilaukset, osoitte muutokset, ym.:
Sarjakuvaseuran jäsensivustolta tai sähköpostitse:
sarjainfo@kupla.fi
puhelinitse: (09) 685 6100
faxilla: (09) 685 6100

Suomen sarjakuvaseuran jäseneksi on helppo liittyä näitä millä jäsenmaksu on vain postisittain. Muista merkittävästi ikäsi ja olette liitteeseen liitettyä Vainhat jäsenet maksavat jäsen-

maksunsa alkuvuoden Sarjainfon välissä olevalla lehdellä. Jäsenmaksu 2002 alle 18 vuotiaat 15 (euroa), yli 18 vuotiaat 18,-. Jäsenmaksu sisältää Sarjainfon tilausmaksun.

Materiaalin toimitus:
Kun lähetät aineisto toimitukseen sähköisessä muodossa, liitä mukaan tiedot:

1. Millä ohjelmalla ja versiolle tehty
2. Missä muodossa aineisto on tallennettu, teksti: Rich Text format, päätte: .rtf
3. Jos on pakattu niin millä ohjelmalla, onko .ps- tai mac- muodossa.